

CSEREDIÁK-PROGRAM HÓDMEZŐVÁSÁRHELYEN

2011. október 23-án, kora délután izgatottsággal telve indult kis cserecsapatunk Pál Ferenc tanár úr kíséretében Hódmezővásárhelyre. Név szerint: Ármái Kinga, Gonda Viktória, Jákob Márk, Kiss Vivien, Lőrincz Patrícia, Papp Viktória, Pataki Tímea és én, Páva Bernadett.

A hódmezővásárhelyi kollégiumba megérkezve, Anna néni - az egyik nevelőfogadott minket, aki készségesen körbevezetett, majd megmutatta a szobánkat. Az összes lány egy szobába került, de nem voltunk szűkösen, mivel heten foglaltunk el egy 12 ágyas szobát, Márk pedig egyedül a szomszéd szobába költözött. Miután kipakoltunk, körbejártuk magunk is a koleszt. A pingpongasztalnál leragadtunk, de egy kis játék után úgy döntöttünk, hogy elindulunk felfedezni a várost. A kollégiumban lakóknak délután 4-től fél 6-ig van szilencium, és utána este 9-ig is van még kimenőjük. Kicsit furcsa volt nekünk, de hozzá tudnánk szokni.

Másnap reggel fél 7-kor keltünk majd a templomba mentünk áhítatra. Az áhítat keretén belül egy Fabiny Tamás verssel köszöntöttük vendéglátóinkat.

Csapatunkat három osztályban helyezték el a Bethlen Gábor Református Gimnáziumban. Az iskola rendje eltér a miénktől, ott reggel 8-kor kezdődik a tanítás, és délután 14:20-kor végződik. Az iskola 20 percnyi sétára van a kollégiumtól. Az első napon tapasztaltuk is ennek hátrányát, mert hazafelé jövet bőrig áztunk. Jó volt visszaérni a meleg szálláshelyünkre és megszáritkozni. Délután nem is mentünk sehova, bent maradtunk filmet nézni, a vacsorát pedig felvettük a szobába- ez szintén újszerű volt számunkra.

Kedden már kicsit bátrabban mentünk az iskolába. Nagyjából ismertük az osztálytársakat, bár az épületben még mindig sikerült eltévednünk. A gimnázium szerkezetét tekintve is más jellegű, mint a miénk, náluk sokkal több tagozat működik.

Délután, miután kipihentük a sulit, elindultunk az egyik nevelőnővel egy kis városnézésre.

Szerda délutáni programunk Szegedre vezetett minket, ahol a színházban nyílt nap volt, így egy kis betekintést nyerhettünk a színpad világába. Improvizációs

játékokat mutattak be a színészek, amiben mi is részt vehettünk. Pataki Timi fel is pattant a színpadra és egy rögtönzött zenekar zongoristájának szerepébe bújtt. A zenés impro -játék után beugróztunk, amin mindenki nagyon jól szórakozott. Sajnos véges volt az idő. Mielőtt búcsút intettünk Szeged szép városának, még részt vettünk egy színházölelés-programban. Egymás kezét fogva, láncot alkotva próbáltuk meg körbeérni az épületet. Ez elsőre nem sikerült, de szépen mosolyogva segítséget toboroztunk az arra sétálók köréből. Nem telt sok időbe mire sikerült megölelnünk a színházat. Élményekkel telve mentünk vissza Hódmezővásárhelyre, ahol az esti áhítat után hivatalosan is bemutatkoztunk.

Csütörtökön az emlékpontba vezettek minket, ahol az '56-os forradalom emlékére rendezett kiállítást tekintettük meg, majd Dér Denisa előadásában meghallgattuk Visky András **Júlia** című monodrámáját. Nagyon művészi volt az előadás, csak kicsit hosszú.

Pénteken ünneplőbe kellett mennünk az iskolába, a reformáció tiszteletére. Rövidített órák voltak, melyek után a templomban tartottak ünnepséget, ahol az új gyerekek és tanárok elmondták fogadalomtételüket. Délután a kollégiumba visszaérve elbúcsúztunk újonnan szerzett barátainktól és fáradtan, de élményekkel telve indultunk vissza Kecskemétre.

Hasznos volt betekinteni más református gimnázium és kollégium életébe, hétköznapjaiba, mindazonáltal értékelni, megbecsülni saját iskolánkat és internátusunkat.

Páva Bernadett 11.c